तत्र सर्वमासादयति ॥२७॥ तत्रान्तःपात्ये · सर्वशब्देनात्राग्नीषोमप्रणयनसमये यस्य-यस्य नयनम् (७. ५) तत्सर्वमुच्यते · तेन शकटबर्हिः ग्रावद्रोणकलशसोमपात्राणि इध्मं चतुष्टयं च संनद्धं वपाश्रपण्यौ रशने मन्थनचतुष्टयं चेति ।

अत्रैव प्रोक्षणमिध्मं निधायाग्नीषोमीयाय ॥२८॥ इध्ममग्नीषोमीयार्थं स्थापयित्वा अत्रैवान्तःपात्यदेशऽएव महावेदेः प्रोक्षणं भवति · बर्हिःप्रोक्षणे तु बर्हिरसि स्रुग्भ्यां त्वेति पयस्यापन्ने अनूबन्ध्यापन्ने तु बर्हिरसि त्वा जुष्टमिति · अत्र शकटबर्हिष एव प्रोक्षणम् आतिथ्याबर्हिषस्त्वग्ये भविष्यति इध्मस्य च नेदानीम् तयोरुपरिष्टात्प्रोक्षणविधानात् स इध्ममेवाग्रऽइत्यादिना (३. ६. ३. १४) अतोऽत्र तयोर्न प्रोक्षणम् ।

वेदे स्तरणमग्रहणं प्रस्तरस्यापराह्णे ॥२९॥ अपराह्णे महावेदेः स्तरणं भवति · अयं तु विशेषः तत्र प्रस्य ग्रहणं न भवति सोमस्य प्रयोजनाभावात् · अत्र काठके विशेषः वेदिशेषꣳ स्तृणाति ससदोहविर्धानं धिष्ण्यखरवर्जमिति · मानवे च वेदिꣳ स्तृणाति यथापदलोभा धातुशो धून्वन्तो वानपहादयन्तो धिष्ण्यान्खरोपरवोत्तरवेदिं चेति ।

अर्धव्रते प्रत्ते प्रविश्य प्रणयनीयाधानम् ॥३०॥ वेदिस्तरणानन्तरं पत्नीयजमानाभ्यामर्धर्त्ते सति प्रविश्य पत्नीशालां शालाद्वार्ये प्रणयनीयस्येध्मस्याधानं कर्तव्यम् आग्नीध्रीयप्रणयनार्थम् अयमपीध्मोऽपरिमितकाष्ठकस्त्रियूनबद्धः स्यात् (१. ३. २१) । प्रविश्येति प्रवेशनेन निष्क्रमणं लक्ष्यते तच्च शाखाछेदनार्थम् यतोऽग्रे वक्ष्यति परिवाप्यायै दोहनमिति (१. २७) · तत्र च सांनाय्यधर्मप्रवृत्त्या शाखाछेदनवत्सापाकरणादिकमपराह्णे प्रकृतिवत्प्राप्नोति तस्य चावसरो न ज्ञायते तेन प्रवेशनेन लक्षितस्य निष्क्रमणस्याज्ञानप्रयोजनस्यैतत्प्रयोजनं कल्पते यच्छाखाछेदनार्थमेतन्निष्क्रमणमिति तेनात्र शाखाछेदः प्रगुणीकरणम् · तत्र सप्रवर्ग्ये चतुर्णां दोहानां वत्सापाकरणम् तत्र प्रथमतृतीयचतुर्थवत्सापाकरणे इन्द्राय सरस्वतीवते भागमिति गोरुपस्पर्शने विशेषः द्वितीये त्विन्द्राय भागमिति दधिघर्मस्य · अप्रवर्ग्ये तु त्रय एव दोहाः तत्र दधिघर्मो न भवति · ततः शाखापरिवासनमुपवेषकरणं शाखोद्धूनं चेति एतावत्कृत्वा शालां प्रविश्य प्रणयनी-